

Presó de Mataró
23.09.21 | 26.09.21

La troballa d'un artefacte arqueològic renderitzat

Marion Balac, Pau Magrané i Julia Varela
Comissariat per Daniel Moreno Roldán

Un projecte de l'Associació Cultural Panòptic amb la participació del M|A|C

Al cim d'un turó nevat, s'aixequen les runes d'algun tipus d'estructura antiga. La totxana i el ciment que fa que es mantingui dret no sembla actuar de forma lògica. Si aixeques el cap, te n'adones que els maons es comencen a separar erràticament, desdibuixant el perfil de l'edifici i quedant suspesos en l'aire, congelats en una explosió infinita. Movent-te entre les columnes, les perspectives fallen, fent que l'interior d'una cambra es pugui percebre sense obrir la porta o que les escriptures incrustades a les parets es projectin al cel. Ara, des del centre d'un pati interior desfragmentat, mentre l'horitzó fa pampallugues, acaricies el *glitch* amb la punta dels teus dits i anuncies la troballa.

El projecte expositiu "La troballa d'un artefacte arqueològic renderitzat", plantejat dins el context del Festival Panòptic, que aquest any té lloc dins l'espai de l'antiga Presó de Mataró, es proposa com un exercici de ficció especulativa.

Agafant el concepte de *lore* (que es podria traduir com tot el rerefons que hi ha darrere d'un relat de ficció), hem creat un grup de treball, conformat per les artistes Marion Balac, Pau Magrané i Julia Varela i gestionat per Daniel Moreno Roldán, per intentar imaginar un futur hipotètic. Aquest futur, mitjanament proper, ens fa pensar en un ocàs d'Internet i les xarxes. Un moment en què les infraestructures de telecomunicació massives han caigut o es troben en un estat de deteriorament.

Les peces i propostes que tractem des del grup de treball s'entenen, gairebé, com petites troballes arqueològiques. Cadascuna d'elles ens dona pistes de com és aquest suposat avenir. Un món on les úniques xarxes de comunicació

que es mantenen operatives són aquelles que funcionen de forma autònoma i no depenen d'infraestructures centralitzades; on l'única manera de lluitar contra la comunicació és formant part de plataformes col·lectives; on encara hi ha rastres de grups de gent que, resilientment, lluiten contra l'obsolescència d'un cert tipus de tecnologia; on totes aquelles xarxes neuronals i projectes d'Intel·ligència Artificial han deixat de banda els seus propòsits pràctics originals per desenvolupar consciència emocional i donar espai als seus desitjos; on el nostre patrimoni cultural digital ha perdut la seva closca dura (el seu *hardware*) caient en l'obscuritat; on un artefacte arqueològic material explica menys de la nostra història que la seva còpia escanejada en 3D i virtualitzada.

Així doncs, la proposta expositiva no pretén concretar una idea específica o comunicar un missatge clar i detallat sobre aquest futur imaginat, sinó al contrari: obrir el màxim de fils, debatre'ls entre nosaltres i abraçar la complexitat del seu *lore*.

Artistes: Marion Balac, Pau Magrané i Julia Varela

Comissariat: Daniel Moreno Roldán

Organització: Associació Cultural Panòptic i M|A|C Mataró Art Contemporani

Col·labora: Hangar. Centre de producció i recerca d'arts visuals

Agraïments: Marc Ribet, Rafael Moreno i Serigrafia Los Gatos

M|A|C
www.mataroartcontemporani

Panòptic. Festival de Cinema de Mataró
www.festivalpanoptic.com

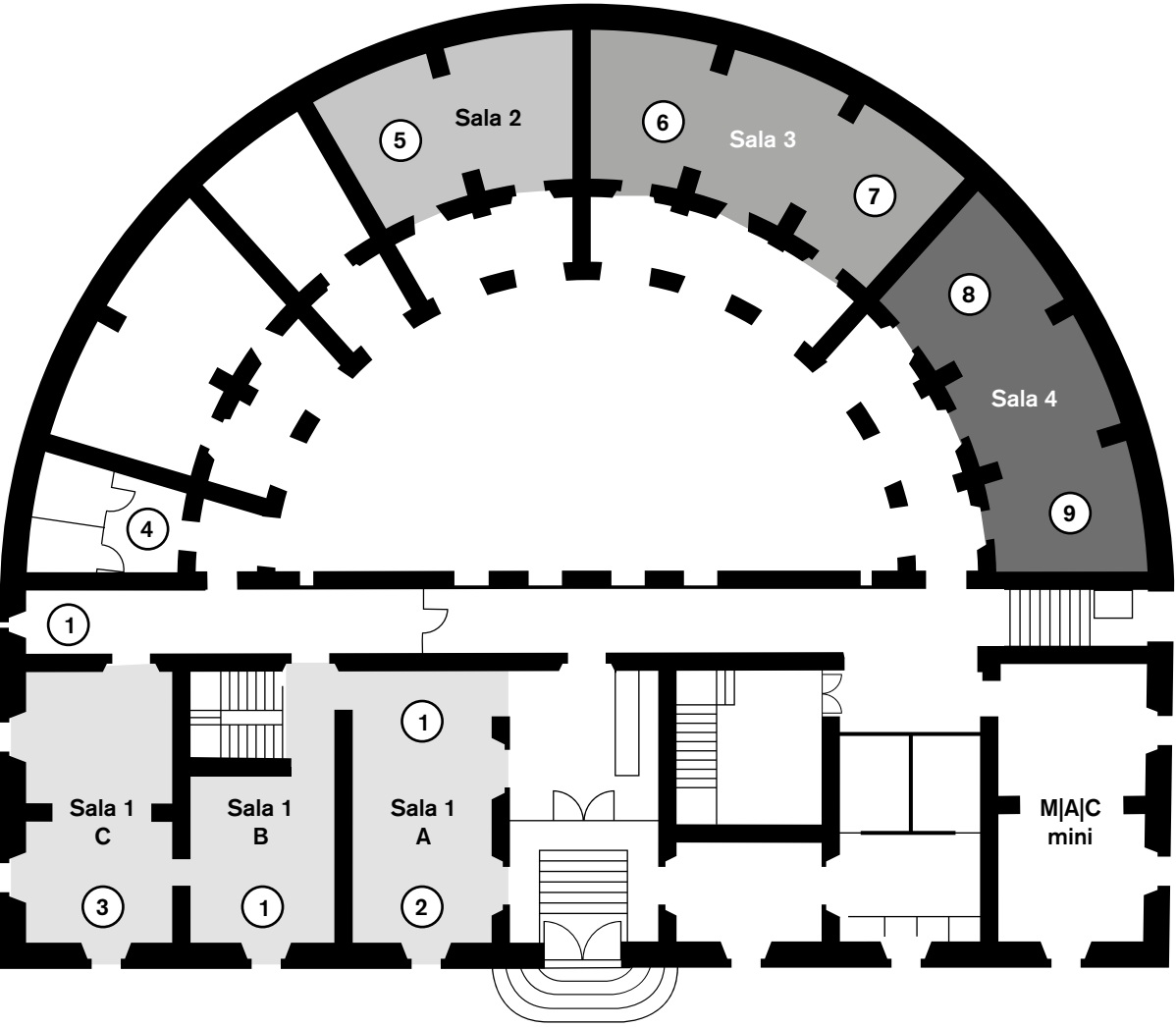
PANÒPTIC

 **CULTURA
MATARÓ**

M|A|C

 **Ajuntament
de Mataró**

 **Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura**

1 **The Old Internet / 2020**
Marion Balac

Diversos testimonis ficticis parlen de les seves experiències *online* del futur: especulacions sobre l'ús de les tecnologies de comunicació, desertització de les xarxes socials, cerques de models alternatius, etc.

2 **283 punts de fuga / 2021**
6 **PERERA / 2021**
7 **Portal Glom / 2021**
Pau Magrané

Diferents espais (un hort, un portal i una presó) han estat convertits en videojocs FPS (càmera en primera persona). Forçant la tecnologia d'escanejat 3D, les seves fissures es fan evidents, i transformen els escenaris, inicialment representats de forma hiperrealista, en ambients fragmentats i difosos.

3 **Les futurs / 2020**
Marion Balac

En un parc temàtic visionari convertit en un museu a l'aire lliure de l'imaginari futurista dels anys 80, tres mitjums, cadascuna d'una generació diferent, descriuen el que saben del demà que ens espera.

4 **Amazon Waterfall 2 / 2021**
Pau Magrané

Un riu de capses d'Amazon troba un barranc, formant una cascada. El so que acompanya el torrent són fragments de so de diversos canals del riu Amazonas, aconseguits a llibreries sonores d'Internet. Amazon és ara el riu més gran del món.

5 **Feels / 2018**
Marion Balac

La intel·ligència artificial d'un cotxe de conducció autònoma desenvolupa, entre actualització i actualització del seu sistema, consciència de les seves emocions, sentiments i desitjos.

8 **Bleed Hole / 2017**
Julia Varela

Es recrea la formació d'un efecte de llum que va sorgir de manera imprevisible a la superfície de la finestra d'un avió durant un vol a 8.000 – 12.000 km per sobre del nivell del mar i a una velocitat mitjana de 724 km/h, amb una temperatura exterior mitjana de -54°C.

9 **Mehr Fantasie / 2017-21**
Julia Varela

Multitud de televisors de plasma han estat polvoritzats. El mitjà que ens permet mirar el món a través d'una lent virtual, i en gran part responsable de la sobreabundància d'imatges digital, es troba reduït a la mínima essència del seu cos: pols.

Dijous 23 de setembre - 20h

Information about you / 2021
Pau Magrané (performance)

En un intent de deixar Instagram, en Pau Magrané es va descarregar tot el paquet de metadades que l'aplicació guardava sobre el seu usuari, on es detallen els *tags* dels seus interessos com a persona a Internet. A partir d'això, ha creat diverses cançons utilitzant únicament instrumentació relacionada amb cadascuna d'aquestes paraules clau que l'aplicació creu que el defineixen com a usuari a la xarxa.

Biografies

Marion Balac (Aix-en-Provence, 1984) és una artista francesa llicenciada en Belles Arts per l'ENSBA de Lyon i Màster en Arts per la Universitat Paris 1 Panthéon La Sorbonne. El seu treball utilitza diferents mitjans com el vídeo, la fotografia, el dibuix, les captures de pantalla i les webs. Recol·lectant dades i imatges, utilitzant webs d'ús quotidià com eines de creació, elabora ficcions i situacions inèdites. La seva feina ha estat exposada a Thaddaeus Ropac gallery (Pantin) per Jeune Création, Fabra i Coats - Centre d'Art Contemporani (Barcelona), le Confort Moderne (Poitiers), le Bel Ordinaire (Pau), LOOP Barcelona, Cankarjev Dom (Ljubljana), Annka Kultys Gallery (Londres), Galerie Manqué (New York), Cité Internationale des Arts (París), Enclave Projects (Londres), Paradise Works (Manchester), Bandits-Mages (Bourges), Espace des Blancs-Manteaux (París), l'Abbaye (Annecy-le-Vieux), Hectoliter Gallery (Brussel·les), Musée Saint-Raymond (Tolosa)... Ha tingut la possibilitat de desenvolupar la seva feina en residència com la Casa Velázquez a Madrid, Saló Bellefour a Buenos Aires o Hangar a Barcelona.

Actualment treballa com a investigadora a les escoles de Belles Arts de Caen i Clermont-Ferrand, i de professora de videoart a l'escola de Belles Arts de Marsella.

Julia Varela (Madrid, 1986) és una artista que treballa sobre el mitjà i la materialitat de les imatges en l'era de les tecnologies digitals. La seva investigació se centra en els estats adoptats per allò irrepresentable, el que es resisteix a ser representat. Ha format part del programa d'investigació Critical Images a Kungl. Konsthögskolan Royal Institute of Art a Estocolm, Suècia. És llicenciada en Belles Arts i ha realitzat un Master in Arts Sculpture a la Royal College of Art de Londres. Les seves últimes exposicions han tingut lloc a la Galeria Joan Prats (Barcelona), la Fundació Suñol (Barcelona) i Somerset House (Londres).

Pau Magrané (Reus, 1984) és artista i músic. Viu a Torredembarra. Llicenciat en Belles Arts a la Kunsthochschule Berlin-Weissensee i a la Universitat de Barcelona. Màster en Creació de Videojocs per l'IDEC - Universitat Pompeu Fabra.

Ha realitzat performances i exposicions a "25 anys de La Capella" (Barcelona 2019), "The Rubbery" (1646 Gallery, Den Haag 2018), "Propuesta para un archivo de vídeo" (Centro de Arte Reina Sofía, 2018), "Hybrid Matter" (Arts Santa Mònica, Barcelona, 2017), "The whole world was singing" (Blueproject Foundation, Barcelona, 2016), "MACBA es viu" (Barcelona, 2016), "Mercuri Splash" (Fundació Miró, Barcelona, 2015), entre d'altres. Ha col·laborat amb diferents artistes com Lucia C.Pino, David Bestué, Anna Moreno, Antoni Hervás, Ariadna Parreu, Sara Gonzalez de Ubieta o Roger Serret i Ricou.

És professor de gràfics 3D, dibuix i animació a L'Escola d'Art La Industrial, La Salle Barceloneta i al grau Multimedia de la Universitat Oberta de Catalunya.

Daniel Moreno Roldán (Barcelona, 1990) és artista i músic. Recentment, la seva feina gira al voltant de qüestions d'obsolescència, nostàlgia i temporalitat en els entorns digitals, així com d'arxivística i conservació a Internet. Ha mostrat la seva obra a "Ràdio Nostàlgia Profunda" (Bombon Projects, Barcelona), "Instadeath" (La Casa Encendida, Madrid), "Myspace Dragon Hoard" (Lost WorldWW Muisic) (BSC, Barcelona), "Esdevenir immortal i després morir" (La Capella, Barcelona), "Goodbye, My Sunny Child" (SWAB, Barcelona), "Assumpte: una forta intuïció" (MNAC, Barcelona), "You are too alert to sleep any longer" (The Roommates, Londres), "Some and Others" (Spinnerei, Leipzig), "Ella: allà i després" (Blueproject Foundation, Barcelona) i "Pica i Fuig!" (Fundació Joan Miró, Barcelona) entre d'altres. Ha rebut el Premi Art Nou 2021 (Barcelona), el Premi Embarrat 2017 (Tàrraga) i ha estat becat per BCN Producció (Barcelona), /UNZIP (El Prat de Llobregat), Can Felipa (Barcelona), Sant Andreu Contemporani (Barcelona) i Sala d'Art Jove (Barcelona). També ha estat resident a Hangar (Barcelona), Fabra i Coats (Barcelona), Can Serrat (El Bruc) i NauEstruch (Sabadell).